

(vbi n, n' etiam fractiones euadere posse probe notandum, etsi $mn', m'n$ necessario sint integri); facile ex aequatt. 12 ... 17 deducitur

$$Dmmn'n' = d' (\mathcal{A}a + 2\mathcal{B}b + \mathcal{C}c)^2 = d'mm$$

similiterque ex aequ. 18 ... 23

$$Dm'm'nn = d (\mathcal{A}'a' + 2\mathcal{B}'b' + \mathcal{C}'c')^2 = dm'm'.$$

Erit igitur $d = Dnn$, $d' = Dn'n'$, vnde nanciscimur CONCLVSIONEM PRIMAM: *Determinantes formarum F, f, f' necessario inter se habent rationem quadratorum*; et SECVNDAM: *D semper metitur numeros $dm'm', d'mm$. Patet itaque, D, d, d' eadem signa habere, nullamque formam in productum ff' transformabilem esse posse, cuius determinans maior sit quam diuisor communis maximus numerorum $dm'm', d'mm$.*

Multiplicentur aequationes 12, 13, 14. resp. per $\mathcal{A}, \mathcal{B}, \mathcal{C}$; similiterque per eosdem numeros aequatt. 13, 15, 16, et 14, 16, 17; addantur terna producta, diuidaturque summa per Dmn' , scripto pro $d', Dn'n'$. Tunc prodit

$$P = an', R - S = 2bn', U = cn'$$

Simili modo multiplicatis aequationibus 18, 19, 20 nec non 19, 21, 22 et 20, 22, 23 resp. per $\mathcal{A}', \mathcal{B}', \mathcal{C}'$, obtinetur

$$Q = a'n, R + S = 2b'n, T = c'n.$$

Hinc habetur CONCLVSIO TERTIA: *Numeri $a, 2b, c$ proportionales sunt numeris $P, R -$*

S, U , positaque illorum ratione ad hos ut 1 ad n' , erit n' radix quadrata ex $\frac{d'}{D}$; similiterque numeri $a', 2b', c'$ ad $Q, R + S, T$ eandem rationem habent, quae si ponitur esse ut 1 ad n , erit n radix quadrata ex $\frac{d}{D}$.

Ceterum quantitates n, n' radices vel positivae vel negativae ex $\frac{d}{D}, \frac{d'}{D}$ esse possunt, unde distinctionem petimus, quae primo aspectu sterilis videbitur, sed cuius vsus in sequentibus sufficienter apparebit. Scilicet dicemus, in transformatione formae F in ff' formam f accipi directe quando n est positiva, inverse quando n negativa; similiterque f' accipi directe vel inverse prout n' positiva vel negativa. Accedente autem conditione ut k sit $= 1$, forma F vel ex utraque forma f, f' directe composita, vel ex utraque inverse vel ex f directe et ex f' inverse, vel ex f inverse et ex f' directe dicetur, prout vel n, n' ambae sunt positivae, vel ambae negativae, vel prior positiva posterior negativa, vel prior negativa posterior positiva. Ceterum quisque facile intelliget, has relationes ab ordine quo formae f, f' collocantur (vid. annot. prima ad art. praes.) non pendere.

Porro observamus, divisorem maximum communem numerorum P, Q, R, S, T, U puta k metiri numeros $mn', m'n$ (vti ex valoribus supra stabilitis manifestum est) adeoque quadratum kk ipsos $mmn'n', m'm'nn$, atque Dkk ipsos $d'mm, dm'm'$. Sed et vice versa quivis divisor

communis ipsorum mn' , $m'n$ metietur ipsum k . Sit enim e talis diuisor qui manifesto etiam numeros an' , $2bn'$, cn' , $a'n$, $2b'n$, $c'n$ metietur, i. e. numeros P , $R - S$, U , Q , $R + S$, T et proin etiam ipsos $2R$ et $2S$. Iam si $\frac{2R}{e}$ esset numerus

impar, etiam $\frac{2S}{e}$ impar esse deberet (quoniam summa et differentia sunt pares) adeoque etiam

productum impar. Hoc autem productum fit $= \frac{4}{ee} (b'b'nn - bbn'n') = \frac{4}{ee} (d'nn + a'c'nn - dn'n'$

$- acn'n') = \frac{4}{ee} (a'c'nn - acn'n')$ adeoque par,

quia e ipsos $a'n$, $c'n$, an' , cn' metitur. Quare $\frac{2R}{e}$

necessario erit par, et proin R nec non S per e diuisibilis. Quoniam igitur e omnes sex P , Q , R , S , T , U metitur, metietur etiam ipsorum diuisorem communem maximum k . Q. E. D. — Hinc

concluditur k esse diuisorem communem maximum numerorum mn' , $m'n$; vnde facile perspicietur, Dkk fore diuisorem communem maximum numerorum $dm'm'$, $d'mm$. Quae est CONCLUSIO

QUARTA. Patet itaque, quoties F ex f et f' composita sit, D fore diuisorem communem maximum, numerorum $dm'm'$, $dm'm$, et vice versa; quae proprietas etiam tamquam definitio formae compositae adoptari potuisset. Forma igitur composita e formis f , f' determinantem maximum possibilem inter omnes formas in productum ff' transformabiles habet.

Antequam vltcrius progredi possimus, ante omnia valorem ipsius Δ accuratius definire oportet,